

[Boligministeren.]

til ulykken, vurdere det undersøgte og komme med forslag. Boligministeriet vil holde sig nøje orienteret om denne kommissions arbejde, og sideløbende hermed behandles problemerne af boligministeriets konsulenter i bygge Lovspørgsmål. Når årsagerne til ulykken er klarlagt, vil boligministeriet overveje, om ulykken måtte give anledning til en ændring af de teknisk-konstruktive krav.

Det er ikke alene boligministeriet, som er interesseret i at få fastslået årsagerne og i at finde frem til mulighederne for at undgå lignende ulykker. Dansk Ingeniørforening, som har udarbejdet de gældende sikkerhedskrav til bygninger, arbejder også med disse spørgsmål, og boligministeriet holder sig i kontakt med foreningen, ligesom der er kontakt med de øvrige nordiske bygningsmyndigheder om sagen.

Jeg kan dog allerede nu bemærke, at man næppe kan sikre mod enhver eksplosionsfare eller andre tilsvarende risikomomenter. Selv med dette forbehold kan eventuelt fornødne skærpelser af sikkerhedskravene imidlertid blive ret vidtgående, idet man ikke kan udelukke, at også mere traditionelle byggeformer — både hvor det drejer sig om højhusbyggeri og lavere byggeri — kan rumme tilsvarende faremomenter, selv om det må erkendes, at eventuelle katastrofer naturligvis vil kunne få et større omfang, jo højere hus der er tale om.

af *Niels Matthiasen* til udenrigsministeren (20. juni 1968):

„Benyttede udenrigsministeren lejligheden under den polske ministerpræsident Josef Cyankiwitz' besøg i Danmark til at give udtryk for — på samme måde som den svenske udenrigsminister, Torsten Nilsson, har gjort det — at i vide kredse af det danske folk nærer man i øjeblikket bekymring over de repressalier, den polske regering gennemfører mod Polens jøder?“

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er åbenbar. Siden krigen mellem Israel og de arabiske lande i juni sidste år har den polske regering gentagne gange givet udtryk for en stillingtagen imod Israel og har indført direkte

repressalier over for Polens jøder, bl. a. i form af afskedigelser inden for administrationen. Uanset hvilken opfattelse man har af konflikten i Det mellemste Østen, er dette i strid med almindelig retsbevidsthed og er så meget mere opsigtsvækkende i betragtning af, at af de 3 millioner jøder, der levede i Polen inden den anden verdenskrig, lever i dag kun 20.000. Resten omkom i koncentrationslejre eller gaskamre.

Der er derfor grund til også for den danske regering at henstille til den polske regering at gøre ende på disse repressalier, som er i strid med FN's charter om menneskelig værdighed og lighed uanset race og religion, og hvis fortsættelse vil forhindre en videreudvikling af den fredelige samskiksstens og afspænding mellem øst og vest.

Udenrigsminister *Poul Hartlings* svar (27. juni 1968):

Allerede før den polske ministerpræsidents besøg i København fulgte regeringen med opmærksomhed og bekymring de forholdsregler, som blev truffet imod polske medborgere af jødisk herkomst, og vi må naturligvis tage afstand fra enhver racemæssig diskrimination.

Formålet med ministerpræsident Cyankiwicz' besøg var fra begge sider at fremme afspændingen, og det var kun naturligt, at de europæiske problemer stod i centrum af drøftelserne. Desuden drøftedes situationen i Mellemøsten, og vi lagde fra dansk side megen vægt på at få de polske repræsentanter til at forstå betydningen af ambassadør Jarrings mission og nødvendigheden af, at den føres frem. Vi undlod heller ikke at fremhæve, at vi på dansk side har et andet syn på Mellemøstkonflikten end den polske regering.

Statsministeren og jeg måtte finde, at der ikke forelå tilstrækkeligt materiale om de nævnte polske foranstaltninger til, at sagen egnede sig til at blive taget op under et officielt statsbesøg.

af *Sigsgaard* til ministeren for kulturelle anliggender (24. juni 1968):

„Vil ministeren foranledige, at den i teaterlovens § 28 omhandlede støtte til billetkøbsordninger ydes fuldt ud af staten?“